

Bilag til bet. o. lovf. vedr. visse forbrugeraftaler

Denne løsning forekommer naturlig under hensyn til, at der i lovens kapitel 4 foreslås regler om fortrydelsesret ved postordresalg, idet disse regler netop som baggrund har, at køberen ikke har haft lejlighed til at undersøge varen.«

Den gennemførte regel er således udtryk for en afvejning af forskellige hensyn.

Har en forbruger under en busudflugt haft lejlighed til at undersøge varen, og er forbrugeren blevet underrettet om fortrydelsesretten, vil fortrydelsesretten begynde at løbe fra mødedagen, og sendes den købte vare først frem efter udløbet heraf, kan forbrugeren således ikke påberåbe sig fortrydelsesretten.

En regel om, at fortrydelsesretten altid skal regnes fra modtagelsen af varen, synes især at kunne få en u hensigtsmæssig indvirkning på salg af f.eks. tæpper og gardiner, som skal tilvirkes efter køberens individuelle behov. Efter de gældende regler er der ikke fortrydelsesret ved sådanne bestillingskøb, men på grund af direktivets krav er denne undtagelse ikke opretholdt i lovforslaget.

Finder Retsudvalget, at den afvejning, der ligger til grund for den gældende regel, ikke længere bør opretholdes, har Justitsministeriet ikke noget imod at foreslå en ændring af reglen, således at fortrydelsesretten i alle tilfælde skal regnes fra modtagelsen af varerne, eventuelt således, at fortrydelsesretten ved bestillingskøb regnes fra mødedatoen.

Spørgsmål 3:

Ministerens kommentarer udbedes til henvendelserne fra Den Danske Bankforening og Danmarks Sparekasseforening, L 20 – bilag 4 og 7.

Svar:

Det er foreningernes ønske, at henvendelser fra pengeinstitutter vedrørende salg af pensionsopsparingsprodukter omfattet af pensionsbeskatningsloven skal undtages fra forbudet i lovens § 2 mod uanmodet personlig eller telefonisk henvendelse til en forbruger på dennes bopæl m.v.

Foreningerne henviser til, at tegning af forsikringer er undtaget fra forbudet, jf. § 2, stk. 2, nr. 4, og til, at dette medfører en konkurrence-mæssig skævhed i forholdet mellem pengeinstitutter og forsikringselskaber.

Undtagelsen i § 2, stk. 2, nr. 4, omfatter en hvilken som helst tegning af forsikring, uanset hvilken type institution aftalen er indgået med. Baggrunden for den gældende undtagelse, som blev indføjet i loven i forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget, var, at et flertal af ordførerne ikke kunne støtte et forbud mod dørsalg af forsikringer, jf. bemærkningerne til lovforslaget ved genfremsættelsen, FT 1977-78, tillæg A, sp. 749. Der var under 1. behandling i Folketinget bred enighed om, at væsentlige sociale hensyn talte for en undtagelse for dette område, idet et forbud antagelig ville medføre, at en del private ikke ville få tegnet de nødvendige forsikringer, f.eks. indbo- og ansvarsforsikringer. Som anført i bemærkningerne til den gældende lov a.st. sp. 748; kunne det endvidere til støtte for undtagelsen anføres, at der ikke var konstateret misbrug af adgangen til uanmodet henvendelse på forsikringsområdet, og at forsikringsbehovet i modsætning til behovet for varer og de fleste andre tjenesteydelser ikke fremtræder med umiddelbar klarhed for forbrugeren, som ikke føler en øjeblikkelig tilfredsstillelse ved, at behovet bliver opfyldt.

Hertil kommer, at forsikringsydelser traditionelt er blevet solgt ved henvendelser til forbrugeren på dennes bopæl, og at det i visse tilfælde kan være hensigtsmæssigt, at assurandøren får lejlighed til at besøge forbrugers bopæl f.eks. for at danne sig et indtryk af indboets værdi i forbindelse med tegning af en indboforsikring.

Hvis retsudvalget imidlertid finder, at der i dag er tilsvarende hensyn, som kan begrunde en undtagelse for pengeinstitutters salg af pensionsopsparingsprodukter, eller at konkurrence-mæssige hensyn nødvendiggør dette, har Justitsministeriet ikke noget imod at foreslå en ændring af reglen, således at også disse tilfælde undtages.

Spørgsmål 4:

Ministerens kommentar udbedes til henvendelsen fra Forbrugerrådet (L 20 – bilag 11).

Svar:

Som det fremgår af Forbrugerrådets skrivelser, ønsker Forbrugerrådet, at fortrydelsesretten udvides i forhold til gældende ret og i videre